

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

15.12.2009

B7-0276/2009

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

suuliselt vastatava küsimuse B7-0238/2009 alusel

vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5

Inimõigused, ususümbolid ja subsidiaarsus

Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert
fraktsioon ALDE nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon inimõiguste, ususümbolite ja subsidiaarsuse kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse mõtte-, südametunnistuse- ja usuvabadust, õigust haridusele ja diskrimineerimise keeldu, mida kaitsevad Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklid 9 ja 14, selle konventsiooni protokoll nr 1 artikkel 2 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 10, 14 ja 21;
 - võttes arvesse Euroopa Inimõiguste Kohtu otsust kohtuasjas Lautsi v. Itaalia;
 - võttes arvesse Lissaboni lepingut ja ELi tulevast ühinemist Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga;
 - võttes arvesse 4. detsembri 2009. aasta küsimust komisjonile subsidiaarsuse põhimõtte kaitse kohta (O-0152/2009 – B7/0238);
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikes 3 on öeldud, et „Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga tagatud ja liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest tulenevad põhiõigused on liidu õiguse üldpõhimõtted”;
- B. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõike 2 kohaselt tunnistab EL Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni ja Euroopa Inimõiguste Kohtu pretsedendiõiguse olulisust;
- C. arvestades, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta on koostatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni teksti ja ühenduse õigustiku põhjal, ning arvestades, et see on ELi liikmesriikide jaoks siduv vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikele 1, milles on öeldud, et „liit tunnistab 7. detsembri 2000. aasta Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, nagu seda on kohandatud 12. detsembril 2007. aastal Strasbourgis, sätestatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid, millel on aluslepingutega võrreldes samaväärne õigusjõud”;
- D. arvestades, et Lissaboni lepingus on sätestatud, et „liit ühineb Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga”, tagades sellega, et EL ei riku oma pädevusvaldkondades Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni;
- E. arvestades, et Kopenhaageni kriteeriumite kohaselt on Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga ühinemine ELi liikmesuse eeltingimus; arvestades, et EL lähtub oma rahvusvahelises inimõigustealases dialoogis Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonist ja põhiõiguste hartast;
- F. arvestades, et Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioon on subsidiaarsuse põhimõttega täielikult kooskõlas, sest Euroopa Inimõiguste Kohus sekkub

alles siis, kui siseriiklikud edasikaebamise võimalused on ammendatud ja kui konventsiooni osalisriik ei austa konventsioonis sätestatud inimõigusi ja põhivabadusi; arvestades ka seda, et Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis on ette nähtud edasikaebamise mehhanismid,

1. kinnitab, et toetab kiriku ja riigi lahutatuse põhimõtet, mõtte-, südametunnistuse- ja usuvabadust, õigust haridusele ning diskrimineerimise keeldu kui ELi põhiväärtusi;
2. juhib tähelepanu asjaolule, et põhiõigused ja -vabadused on iga ELi kodaniku isiklikud ja võõrandamatud õigused;
3. on seisukohal, et liikmesriigid on kohustatud aktiivselt tagama kõigile kodanikele südametunnistuse- ja usuvabaduse ning kindlustama, et avalikud ja riigiasutused kõigil valitsustasanditel esindaksid kedagi diskrimineerimata kõiki kodanikke, sõltumata nende veendumustest, usutunnistusest või tõekspidamistest; juhib tähelepanu asjaolule, et õiguste ja vabaduste tugev kaitse vähendab kohtute kaasamise vajadust; on seisukohal, et liikmesriigid peavad tagama organiseerunud või organiseerumata vähemuste südametunnistuse- ja usuvabaduse ning seda kaitsma, toetades ka kodanike vastastikusel austusel põhinevate konsensuslike lahenduste leidmist kogukonna sees;
4. on veendunud, et usuvabadus hõlmab ususümbolite kasutamist, kandmist või väljapanemist, kuid et ühte usku või elupõhimõtet teistele eelistavate ususümbolite kohustuslikus korras väljapanek riigiasutuste kasutatavates ruumides, näiteks riigikoolides või kohturuumides, või mõne konkreetse usu või elupõhimõtte diskrimineeriv keelustamine piirab asjatult südametunnistuse- ja usuvabadust;
5. tuletab meelde, et liikmesriigid peavad subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt ka riigi tasandil austama ja kohaldama inimõigusi ja põhivabadusi, nagu need on sätestatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis ja põhiõiguste hartas;
6. juhib tähelepanu sellele, et ELi liikmesriigid on riigisisel, rahvusvahelisel ja Euroopa tasandil juriidiliselt kohustatud kohaldama Euroopa Inimõiguste Kohtu otsuseid, seda nii Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni allkirjastamisest ja ratifitseerimisest kui ka ELi liikmesusest tulenevalt, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 6;
7. on seisukohal, et Euroopa Inimõiguste Kohus peab tegutsema täiesti sõltumatult ja et kõnealuse kohtu otsuseid võib vaidlustada kohtus, mitte poliitilisel areenil;
8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule, liikmesriikide parlamentidele ja valitsustele ning Euroopa Nõukogule.